
چند مِشت بادام کوهی

و چند داستان کوتاه دیگر

نویسنده:

زهره کیانی

سرشناسه	:	کیانی امینه، زهره، ۱۳۳۳ -
عنوان و نام پدیدآور	:	چند مشت بادام کوهی و چند داستان کوتاه دیگر / نویسنده زهره کیانی.
مشخصات نشر	:	اصفهان: هنرهای زیبا، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	:	۷۳ ص.؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
شابک	:	۸-۶۲-۸۸۴۷-۹۶۴-۹۷۸:۹۷۸-۱۰۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	:	۲۰th century -- Short stories, Persian
رده بندی سنگ	:	۱۳۹۷ چ ۹/۲۳۳ ی / PIR۸۳۵۸
رده بندی دیویی	:	۸۶۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۳۷۳۷۵

نام کتاب: چند مشت بادام کوهی

و چند داستان کوتاه دیگر

نویسنده: زهره کیانی

ناشر: هنرهای زیبا

نوبت چاپ، سال: اول - ۱۳۹۷

قطع: رقعی

شمارگان: ۱۰۰۰ شابک: ۸-۶۲-۸۸۴۷-۹۶۴-۹۷۸

طراح جلد و صفحه آرا: ایمان معتمدی

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است.

فهرست

۷	مقدمه
۸	پسند مشت بادام کوهی
۱۳	باده مارپیچ
۱۷	می خرم بحر اری
۲۱	نیش
۲۴	عصابت کجا ود.
۲۷	برف سیاه
۳۳	ای آقا
۳۸	خانه ماسه‌ای
۴۲	کاش
۴۶	شلیک
۴۹	خواب
۵۳	بوی بچگی
۵۹	دعاهای مادر بزرگ
۶۲	یه گناه بزرگ
۶۵	مثل خودم
۶۹	حنا خانم
۷۳	از همین قلم

مقدمه

دوست دارم دستهایم را در آب زلال یک جوی روان بشویم. زیر باران ایستم و به شر شر آبی که از ناودان سرازیر می‌شود نگاه کنم. در سایه سبز درختان، افرا به آواز چلچله‌ها گوش کنم. نسیم خنک صبح را با خودم به درون اتاق و کنار تنگ ماهی‌ها ببرم. با دانه‌های سفید برف باز یک آدمک برفی بسازم و به چشم‌های تو که به چشمهای آن ایراد می‌گرفتی، نگاه کنم. بگویم: (رنگ سبز چطور است؟) و شما که از رنگ آبی خیلی خوشتان می‌آید بگویید: (آبی آبی بهتر است) و من دو تیله آبی را فرو کنم در سبزه‌سرف سرآبک برفی، با تو به باغ انار پشت خانه درندشتمان بروم با تو سبزه‌های حصیریمان را پر از انارهای قرمز کنم. در کوچه پس کوچه‌های پراشاخ و برگ‌های درخت‌های یاس با تو که همیشه می‌گفتی: (خسته‌ام) بگویم: (رنگ سبز با تو که دیگر نیستی روی پرچین‌های گلی بنشینم و به آواز بجزیرچه‌ها شب هنگام گوش کنم و به ماه نگاه کنم و به تو که همیشه می‌گفتی: (خانمم) بگویم: (امشب عجب شبی است!) کنار ساحل یا برهنه بی‌پروا با تو قدم بزنم. روی ماسه‌ها بنشینم و با تو به صدای امواج گوش کنم. مثل آنروزها که با هم خانه‌های ماسه‌ای می‌ساختیم باز هم خانه‌های ماسه‌ای بسازیم و بر سر در آن بنویسیم خانه عشق و من در باغچه پر از گل‌های ماسه‌ایش بنویسم دوستت دارم ...

تا ابد...

چه زود رفتی آقای من!